

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εις τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ**

εις την Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Δεκαπενταυγούστου, φάλλεται ἐναλλάξ μετὰ τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

**Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.**

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-ϑ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε υ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κ υ ρ ι ο ς κ α ι ε π ε φ α ν ε ν ἡ μ ι ν ε υ λ ο γ ῆ
μ ε ν ο ς ο ε ρ χ ο μ ε ν ο ς ε ν ο ν ο μ α τ ι Κ υ ρ ι ο υ

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ.

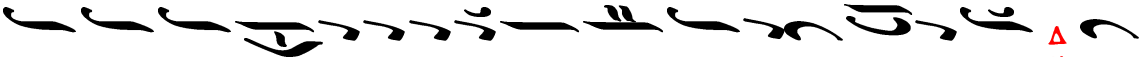
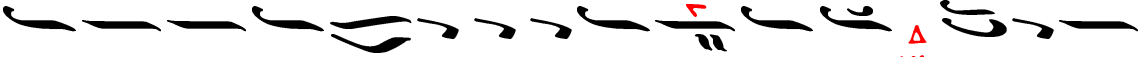

Τ η Θε ο το ο κ ω ω εκ τε ν ω ς ν υ ν π ρ ο σ δ ρ α μ ω
μ ε ν α μ α ρ τ ω λ ο ι ο ι κ α ι α ι τ α π ε ι ν ο ι κ α ι π ρ ο σ π ε σ ω
μ ε ν ε ν μ ε τ α ν ο ι α κ ρ α ζ ο ν τ ε ς εκ β α θ ε ς ψ υ χ η ς Δ ε σ
π ο ι ν α β ο η θ η η σ ο ν ε φ η μ ι ν σ π λ α γ χ ν ι σ θ ε ι σ α σ π ε υ
σ ο ν α π ο λ λ υ μ ε ε θ α υ π ο π λ η θ ε ς π τ α ι σ μ α τ ω ν μ η
α π ο σ τ ρ ε ψ η ς σ ς δ ς λ ς κ ε ν ς σ ε γ α ρ κ α ι μ ο ν η ν ε λ
π ι δ α κ ε κ τ η μ ε θ α

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ.

Ο υ σ ι ω π η η σ ω ω μ ε ν π ο τ ε Θε ο το κε

 τας δυ να στει ει α ασ σα λα λειν οι α να ξι οι ²² ει

 μη γαρ συ προ ἰ στα σο πρε σβε ευ ου σα ²² τις η μας

 ερ ρυ σα α το εκ το σα των κιν δυ νων ²² τις δε δι

 ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρος ²² ουκ α πο

 στω μεν δε σποι να εκ σου ²² σης γαρ δε λης σω ζεις α ει

 εκ πα ντοι ων δει νω ων ⁶

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ
 τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
 λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις
 συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
 γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
 με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
 εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον
 τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
 πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ
 ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς
 ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ
 αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
 γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
 καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας
 θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ

Θεῶ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα τω
γσ σα πο τε Μω σα ἰ κη ρα α βδος ς αυ ρο τυ πως πλη ξα
σα και δι ε λσ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ δε φυ γα α δα
πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν α σματω Θε ω α να
μελ πον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας

Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζσ σι την τα πει νην
μψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην καλυπτσ σι
καρ δι αν Θε ο νυμφευ τε αλλ η Φωσ τε το κυι ι αν το θει ον
και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φωσ το χαρ μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας

Ε ξ α με τρητων α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ θρων

δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα ναχ ραν

τε τη κρα ται α δυ να μεις α νυ μνω με γα λυ υ νω

την α μετρον σ συμ πα θειαν και την εις ε με σπα ρα

κλη σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη ψιν

κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως ε δρα

μον και γο νυ κλινω δεσ ποι να και θρη νω και στε να α ζω μη

με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων κατα φυ γι

ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τς βο αν τρα νο τα τα τα με γα

λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τεπρο ι στα
σο υ περ ε μη πρε σβευ ου σατω Υι ω και Θε ω ω σα
τις εκ το σα τσ με κλυ δω νος και δει νων κιν δυ νων ερ
ρου σα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φαρ γε Κυ ρι ε και
της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω σον εν
τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο της των
πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα ζω σοι προ
φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν
μοι τω δσ λω σα τα πει νω και α θλι ω τω την σην
αν τι λη ψιν ε πι ζη τσ εν τι θερ μωσ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ο ν τωσ νυ ν επ ε μοι δεσ ποι να τας

ευ ερ γε σι ας σα κο ο ρη και τα ε λε η σα ο θεν

δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω την πολ λην

και α μετρον κη δεμο νι αν σα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζσ σιν

αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας η

θερ μη αν τι ληψις και προ στα σι α μσ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

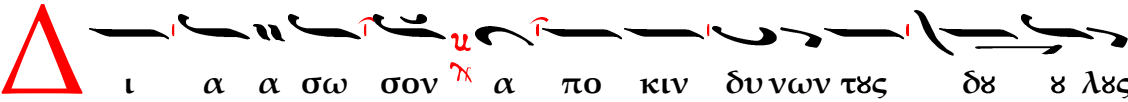

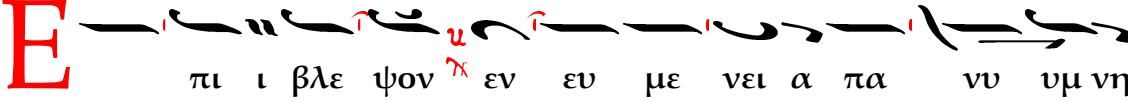
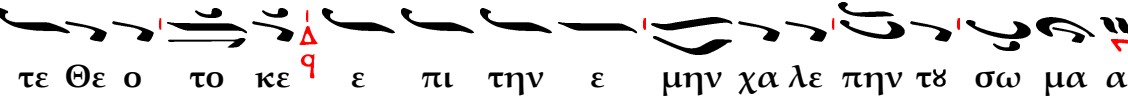
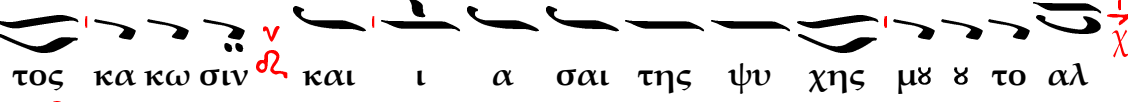

νων α μην

Α λη θη Θε ο το κονο μο λο γω δεσ ποι να σε

την τσ θα να τσ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν ως

γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α δου προς ζω

ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

 Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας δε σ λης

 σα θε ο το κε ο τι παν τες με τα θε ον εις σε κα

 τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ οστα σι αν

 Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα νυ υμ νη

 τε θε ο το κε ε πι την ε μην χα λε πην τσ ω μα α

 τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ χης μσ σ το αλ

 γο ο ο σ

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη τον
ε λε ρς πη γη τς κο σμκ κατα φυ γι ον εκ τε νως
βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να προ οφ θα
σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα
χε ως προ στα τευ ου σα

Ῥδῆ δ'.

Ἦχος Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Συ μκ ι σχυς Κυ ρι ε συ μκ και δυ να μισ σου Θε
ο ος μκ συ μκ αγαλ λι α μα ο πα τρι κς κολ πς μη
λι πων και την η με τε εραν πτω χει αν ε πι σκε ψα με
νος δι ο συντω Προ φη τη η Αβ βα κςμ συ κραυ γα ζω
τη δυ να μει σς δο ξα φι λαν θρω πε

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Και πς λοι πον αλλην ευ ρη σω αν τι λη ψιν που προ
σφυ υ γω πς δε και σω θη σομαι τι να θερ μην ε ξω βο η

θον ἰθλι ψε σι τσ βι ι ς και ζαλαις οι μοι κλο νσ μενος

εις σε μονηνελ πι ζω ω και θαρ ρω και καυ χω μαι και

προ στρεχω τη σκεπησ σωσον με

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σονη μας

Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον τσ ε λε ς σ τον πλσ

σι ι αις δω ρε αις δρο σισαν τα την πα να θλι αν και τα πει

νην πα να γ νε ψυ χη η μσ των συμ φο ρων και των θλι ψε

ων κα μι νω φλο γι σθει σα αν με γα λυ νω κη ρυτ τω

και προ στρεχω τη σκεπησ σωσον με

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Σε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπιλον μο νην

φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη σκε πη

κραται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι δης τον α

σω τον ελ πικς α πη λ πι σμε νω ων α σθε νων συμ μα χι

ἄθλι βο μένων χαρά καιαν τι λη ψις

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Πως ε χει πειν σα κατ α ξι ανδυ νη σο μαι τς α

με ε τρς οι κτιρ μς σδ δεσ ποι να τς την ε μην παν το τε

ψυ χην δει νως πυ ρθ με ε νη νως υ δωρ πε ρι δρο σι σαν

τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ ερ γε σι ας

ης α φθονως αυ τος παρα πη λαν σα

Ῥδὴ εἴ. Ὁ εἰρμός.

Ινα τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σς το

φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο τριον σκο

τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς το φω ως

των εν το λων στας ο δς μκα τευ θυνον δε ο μαι

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σονη μας

Ευ χα ρι στως βο ω σοι και ρε μη τρο παρ θε νε

και ρε θε ο νυμ φε και ρε θει α σκε πη και ρε ο πλον και

τειχος απορθη τον ^Γ και αι ρε προ στα ^Δ σι α και βο η θε

ε και σω τη ρι ^Γ των εις σε προ ςρε χον των εκ πι στε

ως ^Γ

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σονη μας ^Γ

Ο ι μι σον τες με μα την ^Γ βε λε μναν και ξι φη και

λακ κον ην τρε πι σαν ^Γ και ε πι ζη τς ^Δ σι το παν α θλιον

σω μα σπα ρα ξαι μς ^Γ και κα τα βι βασαι ^Δ προς γην α γνη

η ε πι ζη τς ^Γ σιν αλλ εκ τς των προ φθα σα σα σω σον

με ^Γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Γ

Α πο πα σης α να γ κης ^Γ θλιψε ως και νο σς και

βλα βης με λυ τρωσαι ^Γ και τη ση δυ να μει ^Δ εν τη σκε πη σς

φυ λα ξον α τρω τον ^Γ εκ παν τος κιν δυ νς ^Δ και εξ εχ θρω

ων των πο λε μν των ^Γ και μι σον των με κο ρη πα νυ μνη

τε

Και νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Τι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ασ ανθ

ων περ α πη λαι σα των σων δω ρη μα των και της σης α με

τη τχρη στο τη τος τοι γα ρην δο ξα ζω υ μνο λο γω

ω και με γα λυ νω σθ την α φα τον προς με συμ πα θει

αν

ᾠδὴ 5. Ὁ εἰρμός.

Την δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και αυ

τω α πα γγε λω ω μσ τας θλιψεις ο τι κα κων η ψυ χη

μσ ε πλη η σθη και η ζω η μσ τω α δη προ ση γι σε

και δε ο μαι ως Ι ω νας εκ φθο ρας ο θε ος με α να γα

γε

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σονη μας

Τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την α

θλιαν μσ ψυχη ην και καρδιαν^v και σκοτασμον επι ποι

ουσι μοι κοορη^Δ αλλη γεννησασα φωστοα προσι τον^Γ

απελασον τα μακρα^Δ τη επι πνευσει της θειας πρεσβειας

σ^Γ

Υπεραγια θεο το κωσωσνη μας^Γ

Παραακλησιν ενταις θλιψειν οι οιδα και των

νοσων ιατρον σεγινωσκω^v και παντελη συντριμ

μον τ^Γθα ναατ^Δ και ποταμον της ζωης ανεξαντλη

τον^Γ και παντων των ενσυφοραις^Δ ταχινην και οξειαναν

τιληψιν^Γ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι^Γ

Ουκου υπωσ^Γτον βυθον τ^Γελεεξ και την

βρυσιν των απειειρων θαυματων^v και την πηγην την α

εναον οοντως^Δ της προς εμε συμπαθειας σου δεσποι

να^ρ αλλ^ρ α πασιν ο μο λο γω^ρ και βο ω και κη ρυτ τω και

φθε γγομαι^ρ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην^ρ

Εκυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ωσ περ

με λισσαι κη ρι ι ον παρ θε νε^ρ και την ε μην κα τα

σχσαι καρ δι ι αν^ρ κα τα τι τρω σκς σι βε λει των θλι ψε

ων^ρ αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον^ρ και δι ω κτην και ρυ στην

πα να χραν τε^ρ

Δι α α σω σον^ρ α πο κιν δυ νων τς δς ς λς

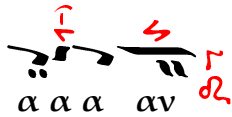
σθ θε ο το κε^ρ ο τι παν τες με τα θε ον εις σε κα

τα φευ γο μεν^ρ ως αρ ρη κτον τει χος και προ οστα σι αν^ρ

Αα χραν τε^ρ η δι α λο γσ τον Λο ο γον

α νε ρμη νευ τως^ρ επ ε σχα των των η με ρων τε κου

σα δυ σω πη σον^ρ ως ε χς σα μη τρι κην πα αρ ρη σι^ρ

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αισχυν
 τε μεσι τει απρος τον Ποιητην αμεταθε
 τε μη παριδης αμαρτων δεησεων φωνας
 αλλα προφθασον ως αγαθη εις την βοηθει
 ανημων των πιιστως κραυγαζοντων σοι τα α
 χυνον εις πρεσβειαν και σπενσον εις ικε
 σιιαν η προστατευουσα αει Θεο

το κεντων τιμωντων σε

Ἦχος Βου

Εκνεοτητοςμουπολλαπολεμειμεπααθη
αλλ αυτοςαντιλαβου καισωσονσωτηρμου

Οιμισουντεςσιωναισχυνθητεαποτουκυ
ριουωςχορτοςγαρπυριεσεσθεαπεξηραμμε
νοι

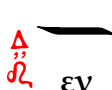
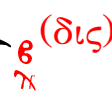
Δόξα...

Αγιωπνευματι πασαψυχηζουουταικαι
καθαρσειυψουταιλαμπρυνεταιτητριαδι
κημονααδιιεροκρυφιω

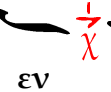
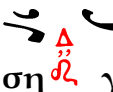
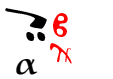
Και νυν...

Αγιωπνευματιαναβλυζειτατηςχαα
ριτοςρειειθρααρδευοντααπασαντηνκτιισινπρος
ζωογονιαν

Ἦχος Βου

Mνη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

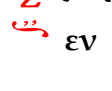

Tου ο νο μα το ος σε μνη σθη η η η σο
 μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α α α
 α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Δι

Mνη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σε εν
 πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Tου ο νο μα τος σε μνη σθη η σο μαι εν πα ση
 γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ΄).

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

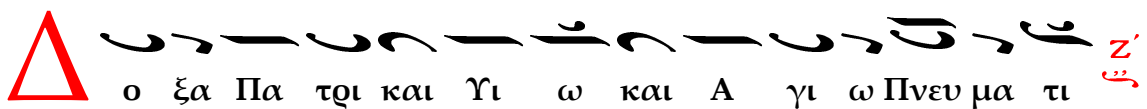

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

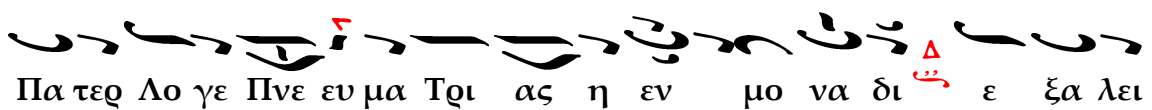
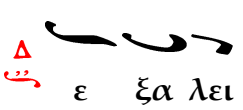
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρηθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

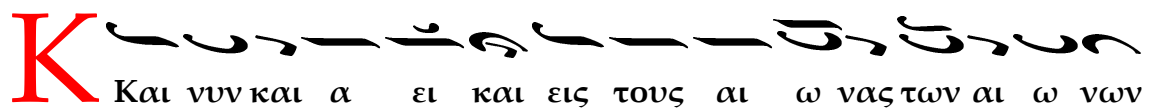
Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

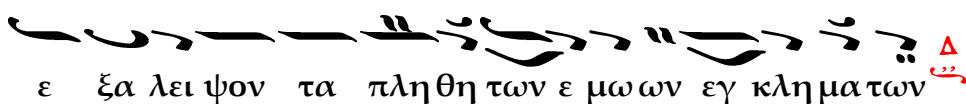
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

 Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα λει

 ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

 Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

 Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ προ σβει αις ε λε η μον

 ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μη καταπιστευσης με ανθρωπινη προστασι

α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε ε η σιν

τθ ι κε τθ σθ θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν

ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το ξευματα σκε πηνου

κε κτημαι ου δε πθ προ σφυ γω ο αθλι ος παν τοθεν

πο λε μθ με νος και παραμ θι αν ουκ ε χω πλην σθ Δεσ

ποι να τθ κο σμθ ελ πις και προστασι α των πι ζων

μη μθ πα ρι δης την δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι

η η σο ον

Ου δεις προστρεχων επι σοι κατησχυμενος

α πο σθ εκπορευεται αγνη Παρθενε Θεε ο το

κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω ρη

μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε ω ως

Μεταβολη των θλιβωμενων α παλαγγη των
 ασθεντων υπαρχσα θεοτοκε ε Παρθενε σω
 ζεπολιν και λαοντων πολεμωμενων η ηειρηνη
 των χειμαζωμενων η ηγαληνη η μονη προστα
 σιατων πιστωων

Ὁ ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ’ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ’ ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζῃται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό: Κύριε, ἐλέησον, **τετράκις ἀνὰ τρίς.**

Ὁ ἱερεύς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ψόδας τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Παιαιδες Εβραιων εν καμιινω κατεπατη

σαντην φλογα θαρσαλεως και εις δροσον το πυρ μετε

βαλλον βοωντες ευλογητος ει Κυρι ιεο Θε

ος εις τας αιωνας

Υπερ αγια Θεο το οκεσωσονημας

Φω ως η τεκσα Θεο το οκεσκο τι σθεντα

μενυκτι αμαρτηματων φωτα γωγησον συφω

τοςου σαδο χειειον τοκαθαρο και αμωμον ι

να ποθω σε δοξαζω

Υπερ αγια Θεο το οκεσωσονημας

Σκε επηγε νδ και προστασι ια και αν τιλη

ψις και καυχημα παρθενε γυμνωθεν τι μοι νυν

α πασης βοηθειας αβοηθητων δυνααμις

και ελπισα πηλπισμενων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ολη ψυχη και διανοιια και καρδια

σοι και χει λε σι δοξαζω^v α πο λου σας των σων με γα
λων χα ρι σμα α των^Δ αλλ ω της σης χρη στο τη η τος^Δ και
α πει ρων σθ θαυματων^v

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων
α μην^v

Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σθ^Δ και ε πι σκε
ψαι την κα κω σιν ην ε χω^v και δει νων συμ φο ρων και
βλα βης και κιν δυ υ νων^Δ και πει ρα σμων με λυ τρω ω σαι^Δ
α με τρη τω σθ ε λε ει^v

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν Βα τω
πυ ρι το της Α ει παρθε νθ^v τω Μω υ ση μυ στη ρι
ον γνω ρι σαν τα α Κυ ρι ον υ μνει τε^Δ και υ περ υ
ψα σ τε εις παν τας τς αι ω νας^v

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας^v

Δ ι α σπλαγχνα ε λε γς σα παρ θε ε νε μη πα ρι
δης σε μνη πον τς με νον με σα λω βι ο τι κων κυ
μα των αλ λα δι δα μοι οι χει ρα βο η θει ας κα τα
πον τς με ε νω κα κω σε σι τς βι ου

Υ περ α γι α θε ο το ο κε σω σονη μας

Π ε ρι στα σεις και θλι ψεις και α να αγ και ευ ρο
σαν με α γνη και συμ φο ραι τς βι ου και πει ρα σμοι με
παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι και αν
τι λα βς 8 μς τη κρα ται α σς κεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις λυ
παις χα ραν και ευ φο ρου σην και εν τοις νο σοις τα χι
νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν και προ
στα α τιν εν τοις πει ρα τη ριοις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων

αμην^ν_{δλ}

Χαι ρε θρο νε πυ ρι μο ρ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε θει
α και μαν να δο χε στα μενε^ν_{δλ} χαι ρε χου ση λυ χνι α λαμ
πας ασ βε στε ε χαι ρε των πα ρ θε νων^Δ_{δλ} δο ξα και μη τε
ερων ω ρα ι σμα και κλε ος^ν_{δλ}

έτέρα θέσις: ^ν_{δλ} ω ρα ι σμα και κλε ος^ν_{δλ}

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος ^λ_{δλ} Γα ρ

Ε^{Γα}ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος^ν_{δλ} και της γης
κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις αν θρω
ποις σω μα τι κως^ν_{δλ} και η γα στη ρ σου γε γο νεν ευ ρυ χω
ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο το κε Αγ
γε λων και αν θρω πων τα ξι αρ χι αι με γα λυ νου

σι^ν_{δλ}

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^ν_{δλ}

Π^{Γα}ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη^ν_{δλ} που προσ

δρα μω λοι πον και σωθη σομαι που πο ρευ θω ποιαν δε ε
φευρω κατα φυ γην ποιαν θερ μην αν τι ληψιν ποιαν εν
ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι ζω εις
σε μο νην καυ χωμαι και ε πι σε θαρ ρων κα τε φυ
γον

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σονη μας

Ουκ ε στιν α ριθ μι σα σθαιδυ να τον με γα
λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α νε ξε
ρευ νη τον ε χει πειν των υ περ νυν θαυ μα των σδ των τε τε
λε σμε νων δι η νε κως τοις πο θω σε τι μω σι και
πι στει προ σκυ νθ σιν ως α λη θη Θε ου λο χευ τρι αν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Εν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω και γε ραι
ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ ναμιν σδ πα

σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ασ σθ ασ υ πε ρε
κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα λυ νω ψυ
χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ ση παν το
τε

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Την δε η σιν μδ δε ξαι την πε νι χραν και κλαυθ
μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι λα
βδ μως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον δυ νασαι
γαρ παν τα ως παν σθε νος Δε σπο τδ Θε δ μη τηρ ει
νευ σεις ε τι μον προς την ε μην οικτρ αν τα πει νω
σιν

Και εὐθύς, τό·

Αξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε
την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα ρι ζον και πα
να μω μη τον και μη η τε ρα τδ δ Θε δ ημων

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
 ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε
 κσ σ αν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ νο
 μεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
 ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
 Μεγαλυνάρια.

T ην υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα θα
 ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ τρω σα
 με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι ναν τσ κο
 σμσ υμ νοι σ τι μη σω μεν

A πο των πολ λω ων μσ α μα ρ τι ων α σθε νει
 το σω ω μα α σθε νει μσ και η ψυ χη προς σε κα τα
 φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις α πη λ πι
 σμε εν ων συ υ μοι βο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τσ Λυ τρω τσ δε ξαι πα

ρα κλησεις α να ξι ιωνσωνι κε των ι ι να μεσι
τευσης προς τον εκ σε τε χθεντα ω Δεσποινα τς κο
σμη γε νου μεσιτρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υμωσσοιτην ω δην νυν τη πα
νυμνη ητω Θε ο το κωχαρμονικως με τα τς Προ
δρο ο μη και παντων των Α γι ιων δυ σωπει Θε
ο το ο κε τς οικτει ρη ησαι η μας

Α λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ σκυ
νδων την ει κο ο να σς την σε πτην τη ην ι στο ρη
θεισαν υ πο ο τς Α πο στο λς Λα και ε ρω τα
τς την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα:

Π ασαι των Α γγε ελωναιζρα τι αι Προδρο με
Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο λων η δω δε κας οι
Α γι οι Παντες με τα της Θε ο το ο κς ποι η
σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι η μα α α ας

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Οἱ ψάλται τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος π̄ Δι-Ϸ

χ

Ελεησον ημας Κυριε Ελεησονημας
 πασηςγαρ απολογιας ααπορθεντες ταυτην σοι την
 ικεσιαν ωσδεσποτηοι αμαρτωλοι προσφεερο
 μεν ελεησονημας
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
 τι

Κυριελεησον ημας επι σοι γαρ ποι
ποι οι θα μεν μη ορ γι σθησ η ημιν σφοδρα μη δε μνη
σθη η ησ των ανοομιων ημων αλλ επι ι βλε
ψον και νυν ως ε ευσπλαγχνος και λυτρωσαι ημας εκ
των εχθρων ημων συ γαρ ει Θεος ημων και η μειεις
λαος σ' παντες εργα αχειρων σ' και το ονομα σ' ε
πι κε κλημε εθα

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αιωνων
α μην

Της ευσπλαγχνι ιας την πυλην ανοιξον ημιν ευλο
γη μενη Θεε ο το κε ελπιζοντες εις σε μη αστο
χη η σωμεν ρυσθει ημεν διαστων πεεριστασε
ων συ γαρ ει η σωτηρια τς γενς των Χριστιανω
ωνων

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ

προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήκαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνός, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσασιν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15-Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Τροπαρίων, ψάλλονται·

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νῆσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ κώμην, ἢ χώραν, ἢ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν

περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως
 γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

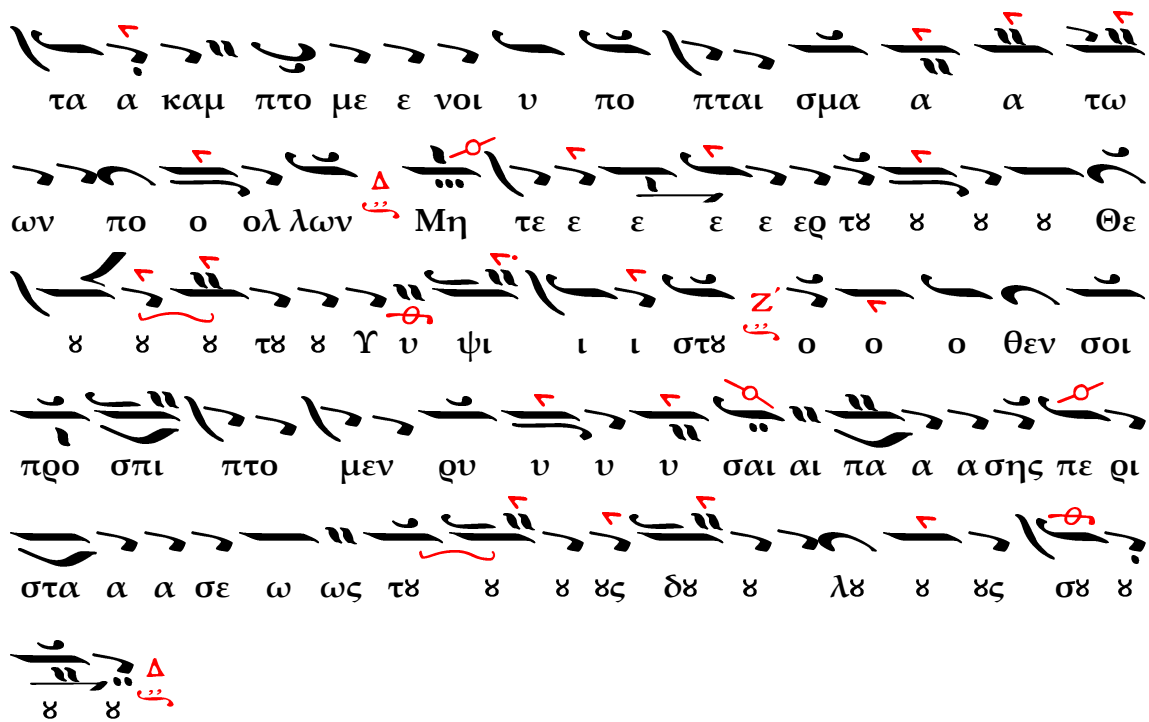
Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς
 πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ
 Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις
 τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου
 καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων
 καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων
 ἡμῶν· **(τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, καὶ πάντων τῶν
 ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

**Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου,
 ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.**

Ἦχος Δι-Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις Α α
 α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον των ε εν
 πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α σθ χει ει ρι ι
 α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν α μαρ τω ω
 λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν κιν δυ υ υ υ
 νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι ι ιν α
 ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν οι οι οι κα α

ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτό-μενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὄθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἄχραντε, σπεῦσον δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

ᾠχος πλ. δ΄.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ᾠχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ ψάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν συ υν α θροι οι σθεν τε ε
ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα νη τω χω
ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω κη δευ
σα α τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω μα και
συ Υι ε και αι Θε ε ε μϝ πα ρα α λα α
βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα
O γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε ε λω
ω ω ω ω ω ω ν τω ων θλι βο με ε ε
νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα α
α α α α τι ι ι ι ι ι ι ις Παρ θε νε ε
μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου αν τι λα βϝ
μϝ ϝ και ρυ υ υ σαι τω ων αι ω ω

νι ω ω ων βα σα α α ανων

Και σε με ε σι τριαν ε ε ε ε ε ε χω

ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α α

αν θρω πο ον θε ον μη μη ε ε λεγ ξη τας

πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ενω πι ον

τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα κα λω σε ε

ε Παρ θε ε νε βο η η θη η σον μοι οι

οι εν τα α α α χει

Χρου σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε ε ε

ε ε ε ε και αι δω δε ε κα τει ει ει χε

πο ο ο ο λισ η λι ο στα λα κτε θρο ο ο

ο νε ε ε ε ε ε ε κα θε δρα τβ βα α α σι

λε ε ε ε ως α κα το νο η η τον

θα α αυ μα πω ως γα λδ ς χεις το ο ον Δε

σποο τη η η η η η

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.